

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 4To/4/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220011113  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7220011113.1

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jána Slovinského a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného U. Y., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. marca 2022, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 7.10.2021, sp. zn. 3T/32/2020 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného U. Y..

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného U. Y. za vinného z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- najmenej v dňoch 8.3.2019 v čase o 17.00 hod., 22.3.2019 v čase o 17.00 hod., 5.4.2019 v čase o 17.00 hod., 19.4.2019 v čase o 17.00 hod. a 3.5.2019 v čase o 17.00 hod. v mieste trvalého pobytu na ulici F. XX neplnil výkon neodkladného opatrenia vydaného Krajským súdom v Košiciach sp. zn. 8CoPno/I/2019 zo dňa 31.1.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8.3.2019 a ktorým bol neodkladne upravený styk J. H. ako matky s maloletou dcérou I..Y., K.. XX.XX.XXXX tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletou každý páry týždeň od piatka 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod, a v tejto súvislosti je oprávnená v čase určenom ako začiatok styku si maloletú vyzdvihnúť v mieste trvalého pobytu otca a v čase určenom ako koniec styku je povinná maloletú vrátiť otcovi na tom istom mieste, súčasne otec je povinný maloletú na styk s matkou riadne pripraviť a v čase určenom ako začiatok styku je povinný maloletú I..Y.. matke na určenom mieste odovzdať, pričom obvinený svojím konaním opakovane neumožnil matke styk s maloletou dcérou,

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 349, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j), § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výmere 300,00 (tristo) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie obžalovaný a to proti výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa necíti byť vinným zo skutkov kladených mu za vinu. Má za to že skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné, súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Zdôvodnenie napadnutého rozsudku je podľa jeho názoru v rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por., pretože prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku neuviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Napriek tomu, že Trestný poriadok kladie dôraz na zásadu in dubio pro reo, prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov

v rozpore s touto zásadou, a prihliadol na dôkazy o ktorých sú pochybnosti. Čo sa týka tvrdenia, že mal úmyselne mariť neodkladné opatrenie, opakovane zdôrazňoval, že nekonal takto úmyselne, ale v snahe chrániť svoje dieťa a nevystavovať ho stresu, nervozite a ohrozeniu zdravia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol konajúcemu súdu využiť zásahu in dubio pro reo a postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. por. ho oslobodiť spod obžaloby v plnom rozsahu, nakoľko má za to, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný, resp. podľa § 285 písm. b/ Tr. por., že skutok je trestným činom.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pritom prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. a zistil, že podané odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Pre tento záver svedčia dôkazy týkajúce sa skutkových zistení tvoriace podstatu súdeného trestného činu (prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák.). V samotnom konaní sa postupovalo podľa trestného poriadku a v tomto nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku sú úplné a správne, zodpovedajúce výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Poukazujúc na uvedené odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na dôvody rozsudku prvostupňového súdu, s ktorými sa aj v plnom rozsahu stotožnil. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku (čo možno usúdiť z podaného odvolania) nemožno samo o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej nezrovnalosti alebo arbitrárnosti vyslovených záverom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, tieto zákonným spôsobom vyhodnotil a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery. Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992).

V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

K dôvodom odvolania vo vzťahu k tvrdeniu obžalovaného, že dieťa má lepšie zázemie vytvorené u neho než u matky a dieťa odmieta kontakt s matkou, krajský súd dáva do pozornosti znalecký

posudok z odboru klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality Mgr. Lenky Lipanovej, z ktorého záveru celkom jednoznačne vyplýva, že pokiaľ ide o maloletú, dieťa má vybudované väzby k biologickým rodičom a má rado oboch, matku v skutočnosti neodmieta a ak áno sú to skôr demonštratívne reakcie na aktuálne dianie v pôsobení otca. Ani znalkyňa neidentifikovala stopy fyzického alebo psychického násilia, sexuálne zneužívanie v klinickom obraze maloletej znalkyňa nenašla.

Zhodnotiac uvedené sa odvolací súd stotožnil aj so záverom súdu prvého stupňa pokiaľ ide o druh a výšku uloženého trestu. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prvého stupňa správne aplikoval relevantné ust. hmotného práva a k uloženému peňažnému trestu krajský súd poukazuje na dôvody, ktoré viedli okresný súd pri jeho ukladaní, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Je potrebné uviesť, že práve takýto trest zohľadňuje všetky kritéria ukladania trestu, ktoré sú dané ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku obžalovaným a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por. Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací odvolanie obžalovaného U. Y. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.